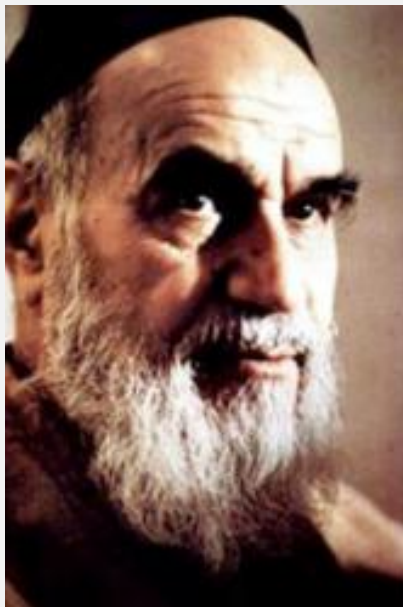

شیوه های عملی رفتار با خانواده از دیدگاه امام خمینی (ره)

آئینه تاریخ، از آغاز آفرینش همواره قامت بزرگ مردانی را در سینه خود نگاه داشته است که خود، تاریخ ساز بودند. مردانی که خورشید بر نور وجودشان سر می ساید و آسمان به پاسداشت عظمت آنان خاکبوس پایشان می شود...

آئینه تاریخ، از آغاز آفرینش همواره قامت بزرگ مردانی را در سینه خود نگاه داشته است که خود، تاریخ ساز بودند. مردانی که خورشید بر نور وجودشان سر می ساید و آسمان به پاسداشت عظمت آنان خاکبوس پایشان می شود...
* امام (ره) و خانواده

آئینه تاریخ، از آغاز آفرینش همواره قامت بزرگ مردانی را در سینه خود نگاه داشته است که خود، تاریخ ساز بودند. مردانی که خورشید بر نور وجودشان سر می ساید و آسمان به پاسداشت عظمت آنان خاک بوس پایشان می شود. مردانی که نرمی صدای ملکوتی آنها گوش زمان را نوازش می دهد و شعاع سیمای نورانی آنان روشنگر کوره راه های ابهام و تردید است. مردانی که زندگی شان دفتری است گشوده برای پیمایش راه سعادت و پویش طریق کمال؛ مردانی به وسعت همه تاریخ و به گستره همه حقیقت های هستی.

آری، انسان هایی که بر بلندای بینش و بصیرت اند و به بیان نورانی قرآن کریم:
#171& وَ عَلَى الْاَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كَلًّا بِسِيْمَاهُمْ ؛ و بر اعراف ، مردانی اند که هریک را از سیمایشان می شناسند.&؛ اینان محک و میزانی اند برای شناخت انسان ها، و در سیمای نورانی و رفتار و گفتار الهی آنان همواره کامیابی و سعادت هویدا است. پای در راه شناخت آنها گذاشتن، به واقع، دست آدمیان را به شبکه های ضریح هدایت رسانده، سعادت و سلامت دنیا و آخرت را به ارمغان می آورد.

آشنایی با مردان بزرگ تاریخ، اکسیری است که وجود خاکی انسان ها را به طلای ناب مبدل می سازد. اما در این میان تنها معرفت به انسان های برجسته و فرهیخته راهگشای ما نیست؛ که عمل و تبعیت از رفتارها و کردارهای آنان نیز ضروری است.

بی شک از جمله انسان های برجسته تاریخ، امام خمینی (ره) است، که رهبر معظم انقلاب، این انسان وارسته و اندیشمند، درباره او می گوید: #171& فقط با اخلاص در گفتار و عمل می توان راه امام را پیمود.&؛ به عبارت دیگر اگر گفتار و اندیشه آدمی با عمل به رفتار او همراه و عجین گردد، چنان کبوتری که با دو بال سالم در دورترین نقطه آسمان به پرواز در می آید، در بی کران معنویت و ملکوت سیر خواهد کرد.

گذر از معبرهای صعب العبور زندگی و پای گذاشتن در وادی حق و حقیقت نیاز به راهنما دارد. طی این مرحله بی مهری خضر ظلمات است. #171& خِضْرٌ؛ زمان و راهنمای برجسته و خجسته دوران، حضرت امام خمینی، زیباترین

جلوه رفتاری را بر ما نمایانده است که با اندک تأمل در زندگی این بزرگوار می توان به قله انسانی صعود کرد. آن چه پیش روی دارید، پژوهشی است در سیره عملی و رفتاری حضرت امام در خانواده که در سایه سار آشنایی با آن به یقین ، صحیفه ای نورانی و آئین نامه ای الهی فرا روی ما قرار می دهد که با بهره گیری از آنها می توانیم زمینه سلامت خانوادگی و سعادت و جاودانگی را برای خویش فراهم سازیم. اینک شما طالبان حقیقت را، به سرای پرمهر امام دعوت می کنیم.

* ازدواج، ملاک ها و ارزش ها

از آن رو که اولین گام برای تشکیل خانواده ای سالم و سعادتمند، ازدواج است و در تحلیل مسائل مربوط به خانواده، ملاک ها و معیارهای صحیح در ازدواج همواره مورد نظر بوده و هست؛ به

سیره عملی امام در ازدواج می پردازیم. حضرت امام در مورد انتخاب همسر آینده خویش چنین می گوید:
#171& من نمی خواهم از خمین همسر بگیرم، چون می خواهم کفو خودم باشد. اگر خودم درس می خوانم، می خواهم همسری بگیرم که هم فکر من باشد. در نتیجه باید از قم زن بگیرم و از خانواده روحانی و هم شأن خودم.&؛

با اندک تامل و دقت در سخن حضرت امام در می یابیم که « کفویت« و « هم شأنی«، در ازدواج شرط مهم و اساسی است و چون دامنه تعریف این واژه بسیار وسیع و گسترده است، افراد با دیدگاه های خاص خود آن را تفسیر می کنند. در بسیاری از مجتمع های آموزشی که جوانان ما مشغول تحصیل اند و موقعیت های مناسبی برای ازدواج آنان فراهم می گردد، با کمال تأسف می بینیم به علت فهم نادرست از واژه « کفو«، مبنای اصلی در پذیرش خواستگاران بسیار متفاوت است و گاه با این برداشت های اشتباه، زندگی را بر پایه های سست و ناپایدار بنا می کنند. به نظر می رسد در جامعه کنونی ما برای واژه « کفو«، معانی زیر در نظر گرفته شده است:

الف) همشهری بودن عروس و داماد؛

ب) همدرس بودن یا وجود مدرک تحصیلی برای هر دو؛

ج) هم شأن بودن در مادیات و شغل پدران؛ به عبارت دیگر زندگی دختر و پسر در یک سطح مادی باشد؛

د) هم شأن بودن از نظر زیبایی های ظاهری دو طرف و نزدیک بودن سن دختر و پسر؛

البته موارد دیگری نیز وجود دارد که به علت رعایت اختصار از شرح آنها می گذریم. اگر به منبع و سرچشمه اصلی این تعاریف رجوع کنیم، جز نیک انگاری های عرفی چیز دیگری نخواهیم دید. آنان آن گاه که در مقام استدلال بر می آیند، می گویند: فلانی با همسرش خیلی تفاوت سنی داشت و چنان شد یا اختلاف سطح زندگی مادی باعث جدائی در زندگی فلان فرد شد و...!

به راستی آیا بهتر نیست بگذاریم واژه هایی با این عظمت را اهل علم، و خبره های زمان تفسیر کنند، تا در دام قصه ها و داستان های مصنوعی گرفتار نشده، به واقعیات جامعه رو آوریم؟! امام با توجه به این سخن، « کفو« را این گونه معنا می کنند: کفو و هم شأن هرکسی آن است که از نظر معنوی و اعتقادی با او

در یک سطح باشد، یا حداقل تفاوت کمتری داشته باشد. انسانی که شیفته علم است، کفو او کسی است که به علم احترام گذارد و طلب علم را دوست داشته باشد و از یک خانواده علمی و روحانی باشد. در واقع همشهری بودن، هم شکل بودن و در یک سطح مادی قرار داشتن، به هیچ وجه منظور امام نبوده است. اگر چه کم بودن اختلاف سنی در ازدواج همواره مطرح بوده است، ولی حضرت امام که خود در هنگام ازدواج 28 ساله بوده و همسر بزرگوارشان در آن زمان 15 سال بیشتر نداشته اند، در عمل، این شرط را خیلی اساسی ندانسته اند، زیرا در کنار این اختلاف سنی، نزدیکی روحی و معنوی وجود داشته است که تفاوت سنی، تحت الشعاع آن قرار می گیرد.